Прощайся з ясною красою,
Бо вже заходять косарі;
Зайшли — поникла під косою,
Зів’яла ранком на зорі.

Ронивши слізку, посихаєш,-
Беруть на образи святі;
Ти все жива; благоухаєш
На кипарисному хресті!